

Елена

Асен

- Асене...Страх ме е...Недей!

- Най-опасен враг е този, в който най-малко се съмнявам. Иванко ламти за почести, за слава, за богатство...Трудно ли е да повярвам, че Бизанс му е обещал помощта си? Не можах да ни сломят със сила, ще опитат с друго... Винаги ще се намери някой безстиден самозванец да се смята по-горен от царя, без да измери за какво е годен! Да можах да предам венеца другиму...Алѐ кому? Петър е меко сърдечен - ще му надвият... Иваница е още млад...

Конски тропот.

Иде. Напусни веднага стаята. И никой да не влиза тук!

Елена се кръсти пред иконата.

Елена

- Майко, защо му каза? Боже милостиви! Той ще го убие!

Елена излиза. Асен крачи из стаята. Близа Иванко.

Иванко

- Бикал си ме?

Асен

- Ти знаеш защо. Ще признаеш ли вината си?

Иванко

- Нищо не признавам.

Асен

- Берно ли е, че си щял да викаш ромеите на помощ, за да те провъзгласят за цар? От къде тази дързост?

Иванко

- Измамили са те, Асене. Людете не пестят клеветите...

Асен

- Измамник! И не те е срам да ме гледаш в очите! Ти!

Ти! Който ненавиждаше ромеите повече от мене! Ти!

Най-храбрият! С какво те примамиха? Какво ти обещаха?

Българската корона? За да ти я отнемат после заедно

с главата!...Княгиня Теодора, която не ще има повече от четири лета!...

Иванко

- Клевети са това, Асене!